

THÔI NHỮNG NGẬM NGÙI

(viết tặng KP, nhân đọc MÓN QUÀ CHO SỰ SỐNG)

Thế rồi ta lại quen nhau
Một ngày ở cuối đường tàu nhân gian
Chút hân hoan chút ngỡ ngàng
Chút hơi hám cũ chút tàn tích xưa

Thôi thì góp những ngày mưa
Cho cơn giông ở cuối mùa tháng năm
Cũng mang nợ giữa đường trần
Khác chi thân phận trăm luân kiếp người...

Có tin yêu có ngậm ngùi
Có giây phút ngán buồn vui giữa đời
Tiếc chi chiếc áo tình phơi
Mà ôm thương tiếc những rời rã đau

Đành rằng dù chẳng gặp nhau
Cũng xin hẹn lại kiếp nào sẽ thôi
Tay nâng môi mát bên người
Một mai con nước tìm nơi chốn về !

Thương đời mấy dặm tình quê
Thương người mấy dặm mây hè trắng bay
Thương con sáo nhỏ những ngày
Bay trong nỗi nhớ buồn thay kiếp này

Rồi tình yêu cũng tàn phai..!

nguyễnvinhlong